

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про фізичне виховання та спорт

Закон визначає правові, організаційні та інші основи сфери фізичного виховання та спорту.

Розділ 1. Загальні положення

Стаття 1. Спорт

1. Спорт – це всі форми фізичної активності, направлені на вираження або удосконалення фізичного та розумового стану людини, формування соціальних відносин, шляхом участі у змагальній діяльності будь-якого рівня на організованій регулярній або епізодичній основі.

2. Під змагальною діяльністю в спорті розуміється діяльність, направлена на демонстрацію, виявлення та оцінку можливостей людини в умовах суперництва під час проведення спортивних змагань за встановленими правилами, що передбачають опис змісту, форм та способів такого суперництва та критеріїв оцінки результатів.

3. Видом спорту є різновид фізичної активності, що має узагальнені риси та уніфікований підхід до її здійснення під час змагальної діяльності, яка здійснюється під керівництвом спортивної федерації, міжнародної спортивної федерації.

Стаття 2. Фізичне виховання

1. Фізичним вихованням визнається процес набуття особою знань, навичок та умінь у сфері фізичної активності, направленої на вираження або удосконалення фізичного та розумового стану людини, формування соціальних відносин, шляхом участі у змагальній діяльності будь-якого рівня на організованій регулярній або епізодичній основі.

Стаття 3. Рухова реабілітація у фізичному вихованні та спорті

1. Руховою реабілітацією у фізичному вихованні та спорті є процес відновлення особою зі стійким розладом функцій організму функціональних можливостей організму завдяки участі у спорті та фізичному вихованні.

Стаття 4. Сфера фізичного виховання та спорту

1. Сферою фізичного виховання та спорту визнається сфера діяльності суб'єктів спорту зі здійснення ними дій тощо, направлених на вираження або удосконалення фізичного та розумового стану людини, формування соціальних відносин, шляхом участі у змагальній діяльності будь-якого рівня на організованій регулярній або епізодичній основі.

Стаття 5. Гарантії функціонування сфери фізичного виховання та спорту

1. В Україні спорт визнається діяльністю, яка за своїм змістом та формою є автономною (автономія спорту): здійснюється за правилами видів спорту, проведення змагань, дисциплінарної відповідальності в сфері змагальної діяльності, функціонування спортивної інфраструктури, які встановлюються безпосередньо суб'єктами сфери фізичного виховання та спорту.

2. Держава та органи місцевого самоврядування не втручаються у діяльність суб'єктів сфери спорту, яка стосується правил видів спорту, проведення змагань, дисциплінарної відповідальності в сфері змагальної діяльності, функціонування спортивних споруд.

3. Діяльність у сфері фізичного виховання та спорту здійснюється на умовах рівного доступу.

У розумінні цього Закону рівним доступом до сфери фізичного виховання та спорту визнається такий режим її функціонування, за якого кожний, хто бажає брати участь у сфері фізичного виховання та спорту, має гарантовану Законом можливість безперешкодно реалізувати природні та юридичні права щодо такої участі, передбачені Конституцією України та законами України, за відсутності обмежень за расовим принципом, статтю, політичними поглядами, релігійними переконаннями, соціальним походженням та віком, та забезпечену такими обов'язковими умовами здійснення діяльності суб'єктами сфери фізичного виховання та спорту – юридичними особами:

а) встановлення загальновідомих правил щодо членства, питань доступу до керування діяльністю суб'єктами сфери фізичного виховання та спорту, визнання суб'єктів сфери фізичного виховання та спорту;

б) правил виду спорту, проведення змагань, дисциплінарної відповідальності в сфері змагальної діяльності, функціонування спортивних споруд;

в) рівних умов щодо майнового стану та майнової участі у питаннях членства та оплати послуг;

г) відсутності неоприлюднених преференцій у питаннях доступу до сфери фізичного виховання та спорту.

4. Україна визнає Міжнародний Олімпійський Комітет в якості організації, яка здійснює керівництво олімпійським рухом, базовим елементом якого є спорт.

5. Україна визнає Всесвітню антидопінгову агенцію (ВАДА, World Anti-Doping Agency –WADA) в якості організації, яка здійснює координацію боротьби з допінгом у спорті в світі.

Розділ 2. Державна політика та функції держави в сфері спорту

Стаття 6. Основи державної політики в сфері фізичного виховання та спорту

1. Державна політика в сфері фізичного виховання та спорту ґрунтується на визнанні принципу автономії спорту, забезпеченні гарантій діяльності суб'єктів сфери фізичного виховання та спорту, що здійснюється у спосіб, визначений суб'єктами сфери фізичного виховання та спорту, з дотриманням Конституції України та законів України. Обмеження можуть встановлюватися виключно законами України.

2. Держава забезпечує рівний доступ всіх суб'єктів сфери фізичного виховання та спорту до державної підтримки в установленому цим Законом порядку.

3. Держава здійснює регулювання суб'єктів сфери фізичного виховання та спорту через встановлення вимог щодо правового статусу суб'єктів сфери фізичного виховання та спорту, необхідних для забезпечення безпеки життєдіяльності, дотримання прав та свобод людини.

4. Держава забезпечує ефективну протидію застосуванню допінгу в спорті, здійснює заходи, направлені на попередження та унеможливлення використання допінгу.

5. З метою підвищення авторитету Української Держави в світі держава делегує повноваження щодо представлення країни на міжнародних спортивних змаганнях спортивним федераціям, Національному олімпійському комітету України, Національному комітету інвалідів спорту України, Спортивній федерації глухих України, Спортивному комітету України з правом використання державної символіки.

6. Делегуванням повноважень є надання державою функцій щодо підвищення державного авторитету через участь у міжнародних спортивних змаганнях з використанням державної символіки.

7. Право на представлення української Держави на міжнародних спортивних змаганнях мають виключно представники визнаних в Україні спортивних федерацій, Національного олімпійського комітету України, Національного комітету інвалідів спорту України, Спортивної федерації глухих України, Спортивного комітету України.

8. Збірні таких спортивних федерацій: Національного олімпійського комітету України, Національного комітету інвалідів спорту України, Спортивної федерації глухих України, Спортивного комітету України та спортсмени, що виступають за такі спортивні федерації: Національний олімпійський комітет України, Національний комітет інвалідів спорту України, Спортивну федерацію глухих України, Спортивний комітет України на міжнародних спортивних змаганнях, мають право на використання державної символіки.

9. Держава може виступати замовником послуг у сфері фізичного виховання та спорту.

Стаття 7. Державна підтримка сфери фізичного виховання та спорту в Україні

1. Держава забезпечує сприяння та підтримку розвитку сфери фізичного виховання та спорту в Україні.

2. В Україні діють такі способи державної підтримки та сприяння у сфері фізичного виховання та спорту:

- 1) фінансова підтримка;
- 2) організаційна підтримка;
- 3) правова підтримка;
- 4) матеріально-технічна підтримка;
- 5) інвестиційна підтримка;
- 6) підтримка цільового використання спортивних споруд;
- 7) інші способи підтримки, встановлені законодавством.

Стаття 8. Функції центрального органу виконавчої влади в сфері фізичного виховання та спорту

1. Центральний орган виконавчої влади в сфері спорту здійснює такі функції та має такі повноваження:

1) від імені держави здійснює визнання суб'єктів сфери спорту – юридичних осіб з внесенням до реєстру визнаних в Україні спортивних федерацій, міжнародних спортивних федерацій та видів спорту;

2) створює та веде реєстр визнаних в Україні спортивних федерацій, міжнародних спортивних федерацій та видів спорту; всеукраїнський реєстр осіб, які мають право на отримання державної фінансової підтримки та фінансової підтримки від органів місцевого самоврядування на заняття фізичним вихованням та спортом; реєстр спортивних клубів; реєстр спортивних споруд, реєстр спортсменів вищої спортивної майстерності, реєстр тренерів тощо;

3) сприяє вирішенню спірних питань між клубами та спортивними федераціями, пов'язаних з доступом до державного фінансування та фінансування органами місцевого самоврядування;

4) здійснює контроль діяльності суб'єктів сфери фізичного виховання та спорту – юридичних осіб щодо виконання делегованих повноважень;

5) здійснює контроль діяльності суб'єктів сфери фізичного виховання та спорту – юридичних осіб щодо взаємодії з органами місцевого самоврядування з питань надання послуг;

6) здійснює контроль за регулюванням органами місцевого самоврядування цін на послуги, що надаються спортивними клубами в рамках заходів з підтримки сфери фізичного виховання та спорту органами місцевого самоврядування спорту за методикою, розробленою та затвердженою центральним органом виконавчої влади в сфері фізичного виховання та спорту;

7) приймає рішення про включення до (виключення з) реєстру визнаних в Україні спортивних федерацій, міжнародних спортивних федерацій та видів спорту, реєстру спортивних клубів; реєстру об'єктів спортивної інфраструктури, реєстру спортсменів вищої спортивної майстерності, реєстру тренерів тощо;

8) має право в судовому порядку вимагати заборони здійснення діяльності спортивною федерацією або спортивним клубом у передбачених цим законом випадках;

9) має право вимагати від спортивної федерації або спортивного клубу інших суб'єктів сфери фізичного виховання та спорту, внесення змін до

правил у випадках, якщо такими правилами порушуються права та свободи громадян, або ж створюється небезпека життю та здоров'ю громадян;

10) здійснює заходи щодо забезпечення центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері економічного розвитку і торгівлі, достовірними середньостроковими показниками потреби у фахівцях на ринку праці в сфері фізичного виховання та спорту;

11) інші, передбачені законодавством функції та повноваження.

Розділ 3. Повноваження та функції органів місцевого самоврядування у сфері фізичної культури та спорту

Стаття 9. Повноваження органів місцевого самоврядування в сфері фізичного виховання та спорту

1. З урахуванням положень цього Закону органи місцевого самоврядування забезпечують сприяння та підтримку фізичному вихованню та спорту на території відповідної територіальної одиниці щодо визнаних державою спортивних федерацій, внесених до реєстру визнаних в Україні спортивних федерацій, міжнародних спортивних федерацій та видів спорту, та спортивних клубів, внесених до реєстру спортивних клубів.

2. В Україні діють такі види сприяння та підтримки розвитку фізичного виховання та спорту органами місцевого самоврядування:

- 1) фінансова підтримка;
- 2) організаційна підтримка;
- 3) матеріально-технічна підтримка;
- 4) інвестиційна підтримка;
- 5) інші способи підтримки, встановлені законодавством.

3. Органи місцевого самоврядування забезпечують рівний доступ всіх суб'єктів сфери фізичного виховання та спорту до підтримки органами місцевого самоврядування у порядку, встановленому цим Законом.

4. Органи місцевого самоврядування здійснюють регулювання цін на послуги спортивних клубів, розташованих в межах відповідних населених пунктів при наданні таких послуг у рамках здійснення державного

фінансування масового спорту за методикою, розробленою та затвердженою центральним органом виконавчої влади в сфері фізичного виховання та спорту.

Розділ 4. Суб'єкти сфери фізичного виховання та спорту

Стаття 10. Фізичні особи

1. Участь людини у сфері фізичного виховання та спорту ґрунтується на таких принципах.

1) Кожна людина володіє правом на доступ до фізичного виховання та спорту, що обумовлює розвиток її особистості.

2) Право людини розвивати фізичні, інтелектуальні та розумові здібності через фізичне виховання та спорт гарантується у всіх сферах життя.

3) Кожна людина та громадянин мають право на рівний доступ до фізичного виховання, спорту та рухової реабілітації в сфері фізичного виховання та спорту.

2. Спортсмен.

1) Спортсменом є фізична особа, яка на постійній або епізодичній основі бере участь у змагальній діяльності будь-якого рівня.

2) Спортсменом спорту вищих досягнень є фізична особа, яка має громадянство України, відібрана спортивною федерацією, Національним олімпійським комітетом України, Національним комітетом спорту інвалідів України, Спортивною федерацією глухих України, Спортивним комітетом України для участі у збірній команді країни.

Гарантії діяльності спортсменів визначаються законодавством України.

3. Тренер.

1) Тренером в сфері фізичного виховання та спорту визнається особа, що має відповідний рівень освіти в сфері фізичного виховання та спорту, та яка на підставі трудового або цивільно-правового договору здійснює діяльність, направлену на набуття спортсменами (іншими фізичними особами) знань, навичок та умінь у сфері фізичної активності, вдосконалення спортивної майстерності, розвиток функціональних можливостей, необхідних для участі у спортивних змаганнях та підготовку спортсменів до змагальної діяльності.

2) Питання трудової діяльності тренера та кваліфікаційні вимоги щодо здійснення ним професійних прав та обов'язків регулюються законодавством про працю.

3) Спортивні федерації мають право встановлювати власні кваліфікаційні вимоги щодо тренерів з урахуванням кваліфікаційних вимог, встановлених відповідно до законодавства про працю.

4. Спортивний суддя.

1) Спортивним суддею визнається фізична особа, уповноважена спортивною федерацією, міжнародною спортивною федерацією здійснювати діяльність у сфері змагальної діяльності із: забезпечення дотримання правил виду спорту, забезпечення дотримання правил (регламентів, положень тощо) проведення спортивних змагань, забезпечення фіксації результатів спортивних змагань.

2) Вимоги до навчання, правила підготовки та стажування, правила присвоєння та види кваліфікаційних категорій, умови здійснення діяльності спортивних суддів тощо встановлюються спортивними федераціями, міжнародними спортивними федераціями.

5. Персонал спорту.

1) Будь-яка фізична особа, окрім спортсмена та тренера, яка на будь-якій основі виконує функції, пов'язані із забезпеченням діяльності спортсменів та тренерів, належить до персоналу спорту.

2) Спортсмени, тренери та особи, належні до персоналу спорту, зобов'язані дотримуватися вимог законодавства щодо боротьби з допінгом.

3) Забезпечення сфери фізичного виховання та спорту фахівцями в сфері фізичного виховання та спорту здійснюється відповідно до вимог Закону України «Про вищу освіту».

4) Показники державного замовлення на підготовку фахівців з вищою освітою в сфері фізичного виховання та спорту формуються за рівнями вищої освіти та спеціальностями з урахуванням середньострокового прогнозу потреби у фахівцях на ринку праці центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері економічного розвитку і торгівлі, у порядку, встановленому законом, за участю вищих навчальних закладів, Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти, роботодавців та їх об'єднань.

9. Центральний орган виконавчої влади в сфері фізичного виховання та спорту щорічно здійснює заходи щодо забезпечення центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері економічного розвитку і торгівлі, достовірними середньостроковими показниками потреби у фахівцях на ринку праці в сфері фізичного виховання та спорту.

Така діяльність центрального органу виконавчої влади в сфері фізичного виховання та спорту здійснюється у співпраці зі спортивними федераціями, НОК України, іншими суб'єктами сфери фізичного виховання та спорту.

Стаття 12. Спортивні федерації.

1. Спортивною федерацією визнається громадська спілка, створена відповідно до Закону України «Про громадські об'єднання», основною метою діяльності якої є здійснення розвитку відповідного виду спорту як основного виду діяльності, внесена до реєстру визнаних в Україні спортивних федерацій, міжнародних спортивних федерацій та видів спорту.

2. Реєстр визнаних в Україні спортивних федерацій, міжнародних спортивних федерацій та видів спорту ведеться за розділами, що передбачають окремий облік:

спортивних федерацій, що здійснюють діяльність за видами спорту, включеними до програми Олімпійських ігор, із зазначенням статусу спортивні федерації з олімпійських видів спорту;

спортивних федерацій, що здійснюють діяльність за видами спорту, не включеними до програми Олімпійських ігор, із зазначенням статусу спортивні федерації з неолімпійських видів спорту;

- спортивних федерацій, що здійснюють діяльність у сфері параолімпійського та/або дефлімпійського руху, із зазначенням статусу спортивна федерація - суб'єкт параолімпійського та/або дефлімпійського руху.

3. Підстави, порядок та правові наслідки внесення до реєстру спортивних федерацій України.

1) З метою внесення до реєстру визнаних спортивних федерацій створена у формі громадської спілки зі всеукраїнським статусом та зареєстрована відповідно до чинного законодавства, організація повинна надати центральному органу виконавчої влади в сфері фізичного виховання та спорту оригінали або належним чином засвідчені копії таких документів:

статут;

витяг з реєстру юридичних осіб;

статут або інший установчий документ міжнародної спортивної федерації, членом якої вона є, перекладений на українську мову;

документ, що засвідчує визнання такої міжнародної спортивної федерації Міжнародним олімпійським Комітетом, перекладений на українську мову;

документ, що засвідчує належність такої міжнародної спортивної федерації до Всесвітнього антидопінгового агентства, перекладений на українську мову;

правила виду спорту, проведення змагань, дисциплінарної відповідальності в сфері змагальної діяльності, функціонування спортивних споруд, затверджені міжнародною спортивною федерацією, перекладені на українську мову.

2) Забороняється вимагати інші документи.

3) Центральний орган виконавчої влади в сфері фізичного виховання та спорту розглядає зазначені документи на предмет їх повноти згідно із зазначеним переліком протягом 10 днів.

4) За результатами розгляду центральний орган виконавчої влади в сфері фізичного виховання та спорту приймає такі рішення:

у випадку наявності повного переліку документів – про включення громадської спілки, міжнародної спортивної федерації з даного (даних) виду спорту, а також виду (видів) спорту до реєстру визнаних в Україні спортивних федерацій, міжнародних спортивних федерацій та видів спорту;

у випадку відсутності повного переліку документів – про відмову у включенні громадської спілки, міжнародної спортивної федерації з даного (даних) виду спорту, а також виду (видів) спорту до реєстру визнаних в Україні спортивних федерацій, міжнародних спортивних федерацій та видів спорту.

5) Рішення центрального органу виконавчої влади в сфері фізичного виховання та спорту за результатами розгляду може бути оскаржене до суду.

б) Правові наслідки рішення про включення громадської спілки, міжнародної спортивної федерації з даного (даних) виду спорту, а також виду (видів) спорту до реєстру визнаних в Україні спортивних федерацій, міжнародних спортивних федерацій та видів спорту є такими:

а) з моменту включення громадської спілки до реєстру визнаних в Україні спортивних федерацій, міжнародних спортивних федерацій та видів спорту така громадська спілка:

отримує статус визнаної в Україні спортивної федерації;

отримує делеговані повноваження від держави щодо представлення України на міжнародних спортивних з правом використання державної символіки;

отримує права щодо державної підтримки, яка провадиться відповідно до вимог цього Закону;

отримує права щодо підтримки органами місцевого самоврядування, що здійснюється відповідно до вимог цього Закону;

визнається в Україні джерелом правил видів спорту, правил проведення змагань, правил дисциплінарної відповідальності в сфері змагальної діяльності, правил функціонування спортивної інфраструктури, необхідної для виду спорту;

отримує інші права, передбачені законодавством;

б) з моменту включення міжнародної спортивної федерації до реєстру визнаних в Україні спортивних федерацій, міжнародних спортивних федерацій та видів спорту така міжнародна спортивна федерація:

визнається в Україні джерелом правил виду спорту, правил проведення змагань з виду спорту, правил дисциплінарної відповідальності в сфері змагальної діяльності з виду спорту, правил функціонування спортивної інфраструктури, необхідної для виду спорту.

в) з моменту включення виду (видів) спорту до реєстру визнаних в Україні спортивних федерацій, міжнародних спортивних федерацій та видів спорту цей вид (види) спорту отримує (отримують) підтримку держави та органів місцевого самоврядування через підтримку діяльності відповідної спортивної федерації та спортивних клубів, що розвивають такий вид спорту.

7) Виключення спортивної федерації, міжнародної спортивної федерації з реєстру визнаних в Україні спортивних федерацій, міжнародних спортивних федерацій та видів спорту може мати місце у таких випадках:

здійснення діяльності, що становить небезпеку життю та здоров'ю громадян;

прийняття або введення в дію правил, якими встановлюються обмеження за релігійними, расовими ознаками прав людини й громадянина, передбачених Конституцією України;

порушення положень статуту, що призвело до порушення прав громадян в сфері рівного доступу до спорту.

4. Виключно визнані спортивні федерації мають право на проведення відповідних чемпіонатів із зазначенням в назві «Чемпіонат України» та присвоєння титулу «Чемпіон України» з відповідного виду (видів) спорту, отримання державної підтримки та підтримки органів місцевого самоврядування.

5. Право на використання в назві словосполучення «Спортивна федерація» мають тільки громадські спілки, внесені до реєстру визнаних в Україні спортивних федерацій, міжнародних спортивних федерацій, виду (видів) спорту.

6. Спортивні федерації забезпечують рівний доступ до членства встановленням прозорих, вимірюваних та доступних для виконання вимог для кандидатів у члени федерації.

7. Вимоги до статуту та основні функції спортивних федерацій.

1) Поряд з вимогами, встановленими Законом України «Про громадські об'єднання» статут спортивної федерації має містити такі положення:

а) порядок взаємодії зі спортивними клубами, які є членами спортивної федерації в питаннях організації та проведення змагань;

б) порядок делегування повноважень відокремленим підрозділам спортивної федерації з питань, віднесених до компетенції спортивної федерації;

в) правила вирішення спорів щодо дисциплінарної відповідальності в сфері змагальної діяльності;

г) правила антидопінгової діяльності.

2) До основних функцій спортивних федерацій у сфері фізичного виховання та спорту належать:

управління та розвиток видом (видами) спорту;

прийняття (затвердження) правил проведення змагань, правил виду спорту, правил дисциплінарної відповідальності в сфері змагальної діяльності, правил функціонування спортивної інфраструктури;

організація та проведення змагань;

управління збірною командою країни;

підготовка спортсменів до участі у змагальній діяльності;

діяльність у сфері профілактики та боротьби з допінгом у спорті;

сертифікація спортивних споруд в якості об'єктів, придатних для проведення спортивних змагань з відповідного виду (видів) спорту.

8. Центральний орган виконавчої влади в сфері фізичної культури та спорту має право вимагати від спортивної федерації внесення змін до правил у таких випадках:

1) якщо такими правилами порушуються права та свободи громадян;

2) створюється небезпека життю та здоров'ю громадян.

9. Спортивна федерація зобов'язана розглянути таке подання центрального органу виконавчої влади в сфері фізичного виховання та спорту, яке стосується правил, у місячний термін з моменту отримання, та повідомити Центральний орган виконавчої влади в сфері фізичної культури та спорту про наслідки розгляду подання.

10. У випадку незадоволення спортивною федерацією вимог центрального органу виконавчої влади в сфері фізичної культури та спорту, останній має право в судовому порядку вимагати задовольнити такі вимоги.

11. Позбавлення статусу спортивної федерації з тимчасовим виключенням з реєстру визнаних в Україні спортивних федерацій, міжнародних спортивних федерацій та видів спорту.

1) Спортивна федерація рішенням центрального органу в сфері фізичного виховання та спорту може бути тимчасово позбавлена статусу спортивної федерації з тимчасовим виключенням з реєстру у випадку:

здійснення діяльності, яка становить небезпеку життю та здоров'ю громадян;

прийняття правил, якими встановлюються обмеження за релігійними, расовими ознаками прав людини й громадянина, передбачених Конституцією України;

порушення положень статуту, що призвело до порушення прав громадян в сфері рівного доступу до спорту.

2) Строк, протягом якого спортивна федерація позбавляється статусу спортивної федерації з тимчасовим виключенням з реєстру визнаних в Україні спортивних федерацій, міжнародних спортивних федерацій та видів спорту, становить – до моменту припинення дії обставин, що стали підставою для виключення з реєстру визнаних в Україні спортивних федерацій, міжнародних спортивних федерацій та видів спорту.

3) Рішення центрального органу виконавчої влади в сфері фізичного виховання та спорту про виключення спортивної федерації з реєстру визнаних в Україні спортивних федерацій, міжнародних спортивних федерацій та видів спорту може бути оскаржене в судовому порядку.

4) Поновлення спортивної федерації в реєстрі визнаних в Україні спортивних федерацій, міжнародних спортивних федерацій та видів спорту, здійснюється після припинення дії обставин, що стали підставою для виключення з реєстру визнаних в Україні спортивних федерацій, міжнародних спортивних федерацій та видів спорту, рішенням центрального органу виконавчої влади в сфері фізичного виховання та спорту.

12. Діяльність спортивної федерації в сфері фізичного виховання та спорту за поданням центрального органу виконавчої влади в сфері фізичного виховання та спорту може бути заборонена в судовому порядку у випадку:

1) систематичного здійснення діяльності, що становить небезпеку життю та здоров'ю громадян;

2) введення в дію правил, якими встановлюються обмеження за релігійними, расовими ознаками прав людини й громадянина, передбачених Конституцією України;

3) невиконання рішення суду, що набрало законної сили про зобов'язання спортивної федерації внести зміни до правил, якими порушуються права людини й громадянина.

14. Обмеження в діяльності федерацій.

1) Керівником спортивної федерації не може бути особа, що є одночасно керівником іншої спортивної федерації, внесеної до реєстру визнаних в Україні спортивних федерацій, міжнародних спортивних федерацій та видів спорту.

15. Відносини спортивної федерації з іншими суб'єктами сфери фізичного виховання і спорту, державою і органами місцевого самоврядування здійснюються відповідно до вимог цього Закону, інших актів законодавства.

Стаття 13. Спортивний клуб

1. У розумінні цього Закону спортивним клубом визнається будь-яка юридична особа, статутними документами (положенням тощо) якої прямо не заборонено здійснення діяльності у сфері фізичного виховання та спорту, та внесена у встановленому порядку до реєстру спортивних клубів.

2. З метою здійснення спортивної діяльності з виду (видів) спорту кожна юридична особа має стати членом (засновником) визнаної спортивної федерації цього виду (видів) спорту.

3. Підстави, порядок та правові наслідки внесення до реєстру спортивних клубів України.

1) З метою внесення до реєстру спортивних клубів юридична особа, зареєстрована відповідно до чинного законодавства, повинна надати центральному органу виконавчої влади в сфері фізичного виховання та спорту такі оригінали або належним чином засвідчені копії таких документів:

статут;

витяг з реєстру юридичних осіб;

документ, що засвідчує членство у відповідній спортивній федерації, внесений до реєстру визнаних в Україні спортивних федерацій, міжнародних спортивних федерацій та видів спорту.

2) Забороняється вимагання інших документів.

4. Центральний орган виконавчої влади в сфері фізичного виховання та спорту розглядає зазначені документи на предмет їх повноти згідно із зазначеним переліком протягом 10 днів.

5. За результатами розгляду центральний орган виконавчої влади в сфері фізичного виховання та спорту приймає такі рішення:

1) у випадку наявності повного переліку документів – про включення юридичної особи до реєстру спортивних клубів України;

2) у випадку відсутності повного переліку документів – про відмову у включенні юридичної особи до реєстру спортивних клубів України.

6. Рішення центрального органу виконавчої влади в сфері фізичного виховання та спорту, прийняте за результатами розгляду, може бути оскаржене до суду.

7. Правові наслідки рішення про включення юридичної особи до реєстру спортивних клубів України є такими:

1) з моменту включення юридичної особи до реєстру спортивних клубів України така юридична особа:

отримує статус визнаного в Україні спортивного клубу;

отримує права щодо державної підтримки, що здійснюється відповідно до вимог цього Закону;

отримує права щодо підтримки органами місцевого самоврядування, що здійснюється відповідно до вимог цього Закону.

8. Виключення спортивного клубу з реєстру спортивних клубів України може мати місце у таких випадках:

здійснення діяльності, що становить небезпеку життю та здоров'ю громадян;

порушення положень статуту, що призвело до порушення прав громадян в сфері рівного доступу до спорту.

9. Право на використання в назві словосполучення «Спортивний клуб» мають тільки юридичні особи приватного права, внесені до реєстру спортивних клубів України.

10. Основні функції спортивного клубу.

1) До основних функцій спортивних клубів у сфері фізичного виховання та спорту належать:

організація та проведення змагань;

управління збірною командою клубу;

підготовка спортсменів до участі у змагальній діяльності;

діяльність у сфері профілактики та боротьби з допінгом у спорті;

надання послуг у сфері фізичного виховання та спорту.

11. Центральний орган виконавчої влади в сфері фізичної культури та спорту має право вимагати від спортивного клубу внесення змін до правил спортивного клубу, що стосуються змагальної діяльності у таких випадках:

якщо такими правилами порушуються права та свободи громадян;

створюється небезпека життю та здоров'ю громадян.

12. Спортивний клуб зобов'язаний розглянути таке подання центрального органу виконавчої влади в сфері фізичного виховання та спорту, що стосується правил, у місячний термін з моменту отримання та повідомити центральний орган виконавчої влади в сфері фізичної культури та спорту про наслідки розгляду подання.

13. У випадку незадоволення спортивним клубом вимог центрального органу виконавчої влади в сфері фізичної культури та спорту, останній має право в судовому порядку вимагати задовольнити такі вимоги.

14. Тимчасове виключення спортивного клубу з реєстру спортивних клубів України з позбавленням статусу спортивного клубу.

1) Спортивний клуб рішенням центрального органу виконавчої влади в сфері фізичного виховання та спорту може бути тимчасово виключений з реєстру спортивних клубів України у випадку:

здійснення діяльності, яка становить небезпеку життю та здоров'ю громадян;

прийняття правил змагальної діяльності, якими встановлюються обмеження за релігійними, расовими ознаками прав людини й громадянина, передбачених Конституцією України;

порушення положень статуту, що призвело до порушення прав громадян в сфері рівного доступу до спорту.

2) Рішення центрального органу виконавчої влади в сфері фізичного виховання та спорту про виключення спортивного клубу з реєстру спортивних клубів може бути оскаржене в судовому порядку.

3) Строк, протягом якого спортивний клуб позбавляється статусу спортивного клубу з тимчасовим виключенням з реєстру спортивних клубів, становить – до моменту припинення дії обставин, що стали підставою для виключення з реєстру спортивних клубів.

4) Поновлення спортивного клубу в реєстрі спортивних клубів, здійснюється після припинення дії обставин, що стали підставою для виключення з реєстру спортивних клубів, рішенням центрального органу виконавчої влади в сфері фізичного виховання та спорту.

15. Діяльність спортивного клубу в сфері фізичного виховання та спорту за поданням центрального органу виконавчої влади в сфері фізичного виховання та спорту може бути заборонена в судовому порядку у випадку:

систематичного здійснення діяльності, яка становить небезпеку життю та здоров'ю громадян;

невиконання рішення суду, що набрало законної сили про зобов'язання спортивного клубу внести зміни до правил, якими порушуються права людини.

16. Обмеження в діяльності спортивного клубу.

1) Засновником, керівником, членом спортивного клубу не може бути особа, що є одночасно засновником, керівником, членом іншого спортивного клубу, який здійснює діяльність у цьому ж виді спорту.

17. Відносини спортивного клубу з іншими суб'єктами сфери фізичного виховання і спорту, державою і органами місцевого самоврядування здійснюються відповідно до вимог цього Закону, інших актів законодавства.

18. З метою отримання державної підтримки або підтримки органами місцевого самоврядування, яка здійснюється відповідно до вимог цього Закону, спортивний клуб має отримати сертифікат відповідності вимогам щодо надання послуг в сфері фізичного виховання та спорту від відповідної спортивної федерації.

19. Інформація про відповідність вимогам щодо надання послуг в сфері фізичного виховання та спорту вноситься до реєстру спортивних клубів.

Стаття 14. Національний олімпійський комітет України.

1. Національний олімпійський комітет України – громадська організація, основним завданням якої є забезпечення розвитку олімпійського руху в Україні як складової частини міжнародного олімпійського руху.

2. Національний олімпійський комітет України діє на підставі статуту, який повинен відповідати Олімпійській хартії.

3. Національний олімпійський комітет України, визнаний Міжнародним олімпійським комітетом з правами національного олімпійського комітету в розумінні Олімпійської хартії, визнається суб'єктом олімпійського руху в Україні безпосередньо на підставі цього Закону.

4. Олімпійський рух в Україні ґрунтується на таких фундаментальних принципах Олімпізму:

Олімпізм являє собою філософію життя, що звеличує та об'єднує в збалансоване ціле гідності тіла, волі і розуму; поєднуючи спорт з культурою та освітою, прагне до створення способу життя, що базується на радості від зусилля, освітній цінності доброго прикладу, соціальної відповідальності та повазі до універсальних фундаментальних етичних принципів;

мета Олімпізму полягає в тому, щоб поставити спорт на службу гармонійного розвитку людства, сприяючи створенню мирного суспільства, що піклується про збереження людської гідності;

олімпійський рух являє собою узгоджену, організовану, універсальну і постійну діяльність всіх осіб та організацій, що надихаються цінностями Олімпізму, здійснювану під керівництвом МОК; ця діяльність охоплює п'ять континентів; вершиною її є об'єднання спортсменів всього світу на великому спортивному святі - Олімпійських іграх; символом олімпійського руху є п'ять переплетених кілець;

заняття спортом – одне з прав людини, кожен повинен мати можливість займатися спортом, не піддаючись дискримінації, в дусі Олімпізму, що передбачає взаєморозуміння в дусі дружби, солідарності та чесної гри;

розуміючи, що спорт функціонує в рамках суспільства, спортивні організації всередині олімпійського руху повинні мати права і зобов'язання, властиві автономним організаціям, що включає в себе незалежне створення

спортивних правил і контроль над ними, визначення структури та керівництво своїми організаціями, дотримання права на проведення виборів, вільних від будь-якого зовнішнього впливу, а також відповідальність за забезпечення застосування принципів сумлінного управління;

будь-яка форма дискримінації відносно країни або особи расового, релігійного, політичного чи іншого характеру, або за ознакою статі - несутісна з належністю до олімпійського руху;

належність до олімпійського руху вимагає дотримання положень Олімпійської хартії і визнання Міжнародним олімпійським комітетом.

5. Національний олімпійський комітет України відповідно до Олімпійської хартії, зокрема:

проводить у життя основні принципи і цінності Олімпізму в Україні, зокрема, в областях спорту та освіти, за допомогою реалізації програм олімпійської освіти на всіх рівнях в школах, інститутах спортивного та фізичного виховання і університетах, а також стимулюючи створення установ олімпійської освіти, таких як національні олімпійські академії, олімпійські музеї та інші програми, включаючи культурні, мають зв'язку з олімпійським рухом;

забезпечує дотримання Олімпійської хартії в Україні;

сприяє розвитку спорту вищих досягнень, а також масового спорту;

сприяє підготовці спортивних кадрів за допомогою організації курсів і забезпечує те, щоб вони пропагували основоположні принципи Олімпізму;

вживає заходи проти дискримінації і насильства в спорті;

застосовує на практиці Всесвітній антидопінговий кодекс;

заохочує і підтримує заходи, що стосуються медичної допомоги та здоров'я спортсменів.

Національний олімпійський комітет України:

бере участь у підготовці та реалізації заходів, спрямованих на забезпечення підготовки національних збірних команд України до участі в Олімпійських та інших міжнародних спортивних заходах, що проводяться Міжнародним та Європейським олімпійськими комітетами;

використовує в установленому Міжнародним олімпійським комітетом порядку олімпійські символи, девіз, прапор і гімн, слова «Олімпійські ігри», «Ігри Олімпіади», «Олімпійський», «Олімпік» у своїх найменуваннях і володіє винятковими правами на олімпійську емблему Національного олімпійського комітету України, девіз, гімн, прапор та іншу олімпійську символіку;

здійснює заходи щодо забезпечення захисту прав інтелектуальної власності Міжнародного олімпійського комітету прав на використання олімпійських символу, девізу, прапора і гімну, найменувань «Олімпійські ігри», «Ігри Олімпіади», «Олімпійський», «Олімпік» на території України.

6. На підставі цього Закону Національному олімпійському комітету України з метою підвищення авторитету української Держави в світі держава делегує повноваження щодо представлення країни на міжнародних спортивних змаганнях з правом використання державної символіки.

Зазначені делеговані повноваження виникають з моменту прийняття цього Закону та припиняються у разі скасування визнання Національного олімпійського комітету України Міжнародним олімпійським комітетом.

7. Відповідно до Олімпійської Хартії Національний олімпійський комітет України має такі виняткові повноваження:

з представництва України на Олімпійських іграх і на регіональних, континентальних і всесвітніх комплексних змаганнях, що проводяться під патронажем МОК;

у виборі та призначенні міста, що може представити свою кандидатуру для організації Олімпійських ігор у своїх відповідних країнах.

8. Фізичні або юридичні особи не можуть використовувати національні та міжнародні олімпійські знаки, символіку і символи, визначені відповідно до Олімпійської хартії, національним та міжнародним законодавством, інакше як за згодою Національного олімпійського комітету України.

9. Держава сприяє розвитку матеріально-технічної бази Національного олімпійського комітету України, надає Національному олімпійському комітету України фінансову та організаційну допомогу щодо розвитку олімпійського руху.

10. Органи місцевого самоврядування в рамках власних повноважень можуть підтримувати діяльність відокремлених підрозділів Національного олімпійського комітету України та надавати їм фінансову та організаційну допомогу, направлену на розвиток олімпійського руху в регіонах.

11. Відносини Національного олімпійського комітету України з іншими суб'єктами сфери фізичного виховання і спорту, державою і органами місцевого самоврядування здійснюються відповідно до вимог цього Закону, інших актів законодавства.

Стаття 15. Суб'єкти паралімпійського і дефлімпійського руху в Україні.

1. Суб'єктами паралімпійського і дефлімпійського руху в Україні є Національний комітет спорту інвалідів України, Спортивна федерація глухих України, спортивні федерації інвалідів або їх спілки, що є членами Міжнародного паралімпійського комітету, Міжнародного спортивного комітету глухих, які діють відповідно до Конституції Міжнародного паралімпійського комітету, Конституції Міжнародного спортивного комітету глухих.

2. Національний комітет спорту інвалідів України є громадською організацією, основним завданням якої є забезпечення розвитку паралімпійського руху в Україні як складової частини міжнародного паралімпійського руху.

3. Національний комітет спорту інвалідів України діє на підставі статуту, який повинен відповідати Конституції Міжнародного паралімпійського комітету.

4. Національний комітет спорту інвалідів України визнається суб'єктом паралімпійського руху в Україні безпосередньо на підставі цього Закону.

5. З метою підвищення авторитету Української Держави в світі держава делегує Національному комітету спорту інвалідів України повноваження щодо представлення країни на міжнародних спортивних змаганнях з правом використання державної символіки.

6. Збірні Національного комітету спорту інвалідів України та спортсмени, що представляють Національний комітет спорту інвалідів України на спортивних змаганнях міжнародного рівня, мають право на використання державної символіки.

7. Делеговані повноваження, зазначені у п.5 цієї статті, виникають з моменту прийняття цього Закону.

8. Делеговані повноваження, зазначені у п. 5 цієї статті, припиняються у разі скасування визнання Національного комітету спорту інвалідів України Міжнародним паралімпійським комітетом.

9. Спортивна федерація глухих України є громадською організацією, основним завданням якої є забезпечення розвитку дефлімпійського руху в Україні як складової частини міжнародного дефлімпійського руху.

10. Спортивна федерація глухих України діє на підставі статуту, який повинен відповідати Конституції Міжнародного спортивного комітету глухих.

11. Спортивна федерація глухих України визнається суб'єктом дефлімпійського руху в Україні безпосередньо на підставі цього Закону.

12. З метою підвищення авторитету Української Держави в світі держава делегує Спортивній федерації глухих України повноваження щодо представлення країни на міжнародних спортивних змаганнях з правом використання державної символіки.

13. Збірні Спортивної федерації глухих України та спортсмени, що представляють Спортивну федерацію глухих України на спортивних змаганнях міжнародного рівня, мають право на використання державної символіки.

14. Делеговані повноваження, зазначені у п. 12 цієї статті, виникають з моменту прийняття цього Закону.

15. Делеговані повноваження, зазначені у п. 12 цієї статті, припиняються у разі припинення членства Спортивної федерації глухих України у Міжнародному спортивному комітеті глухих.

16. Відносини Спортивної федерації глухих України з іншими суб'єктами сфери фізичного виховання і спорту, державою і органами місцевого самоврядування здійснюються відповідно до вимог цього Закону, інших актів законодавства.

Стаття 16. Спортивний комітет України

1. Спортивний комітет України - громадська організація, основним завданням якої є забезпечення розвитку в Україні видів спорту, що не входять до програми Олімпійських ігор, Паралімпійських ігор, об'єднання, сприяння та підтримка діяльності спортивних федерацій, що є членами міжнародних спортивних федерацій – членів Міжнародного конвенту «Спорт-Акорд».

2. Спортивний комітет України діє на підставі статуту, що повинен відповідати вимогам Міжнародного конвенту «Спорт-Акорд» («Спорт-Акорд»).

3. З метою підвищення авторитету Української Держави в світі держава делегує Спортивному комітетові України повноваження щодо представлення країни на міжнародних спортивних змаганнях з правом використання державної символіки.

4. Делеговані повноваження, зазначенні у п.3 цієї статті, виникають з моменту прийняття цього Закону.

5. Делеговані повноваження, зазначенні у п. 3 цієї статті, припиняються у разі припинення членства Спортивного комітету України у Міжнародному конвенті «Спорт-Акорд».

6. Відносини Спортивного комітету України з іншими суб'єктами сфери фізичного виховання та спорту, державою і органами місцевого самоврядування здійснюються відповідно до вимог цього Закону, інших актів законодавства.

Стаття 17. Міжнародні федерації з видів спорту.

1. Міжнародною спортивною федерацією в розумінні цього Закону визнаються міжнародні неурядові організації, що діють на принципах незалежності та автономії управління, та керують одним або декількома видами спорту на світовому рівні, і що включають у себе організації, що керують цими видами спорту на національному рівні.

2. Відносини Міжнародної спортивної федерації з іншими суб'єктами сфери фізичного виховання та спорту, державою і органами місцевого самоврядування здійснюються відповідно до вимог цього Закону, інших актів законодавства.

Стаття 18. Інші міжнародні суб'єкти сфери фізичного виховання спорту.

1. До інших міжнародних суб'єктів сфери фізичного виховання і спорту відносяться організації, які погоджуються керуватися Олімпійською хартією.

2. Відносини зазначених у цій статті міжнародних суб'єктів сфери фізичного виховання і спорту з іншими суб'єктами сфери фізичного виховання і спорту та державою і органами місцевого самоврядування здійснюються відповідно до вимог цього Закону, інших актів законодавства.

Стаття 19. Права інших осіб у сфері фізичного виховання та спорту.

1. В Україні можуть діяти будь-які інші організації, їх об'єднання, інші юридичні та фізичні особи, які мають на меті підтримку спортивного руху через участь у відповідних спортивних федераціях або ж за власною ініціативою.

2. Будь-яка фізична або юридична особа має право займатися діяльністю, що стосується сфери фізичного виховання та спорту, у будь-який спосіб, не порушуючи положень цього Закону.

Розділ 5. Сфери спорту.

Стаття 20. Сфери спорту

1. За організаційними ознаками діяльність у сфері фізичного виховання та спорту в Україні здійснюється у таких організаційних формах:

спорт вищих досягнень;

масовий спорт.

Різновидом масового спорту є спорт в системі освіти.

2. За ступенем належності до Олімпійського руху, Паралімпійського, Дефлімпійського руху діяльність у сфері фізичного виховання та спорту в Україні здійснюється у таких сферах:

олімпійський спорт, до якого належать види спорту, які у відповідності до положень Олімпійської Хартії включені до програми Олімпійських ігор;

неолімпійський спорт, до якого належать види спорту, які не включені до програми Олімпійських ігор відповідності до положень Олімпійської Хартії;

спорт інвалідів, до якого належать види спорту за участю інвалідів, включені або не включені до програм Паралімпійських і Дефлімпійських ігор.

Стаття 21. Спорт вищих досягнень.

1. Спорт вищих досягнень є сферою діяльності збірних команд країни, яка включає питання утворення, відбору, підготовки та участі у змаганнях, що проводяться під керуванням міжнародних спортивних федерацій.

2. Збірна команда країни.

1) Збірною командою країни визнається збірна команда спортивної федерації з відповідного виду (видів) спорту, внесена у встановленому цим Законом порядку до реєстру визнаних в Україні спортивних федерацій, міжнародних федерацій та видів спорту, Національного олімпійського комітету України, Національного комітету спорту інвалідів України, Спортивної федерації глухих України, Спортивного комітету України утворена (організована) та керована відповідно до правил цієї спортивної федерації для участі у змагальній діяльності міжнародного рівня.

3. Правила управління збірною командою країни.

1) Спортивна федерація, внесена у встановленому цим Законом порядку до реєстру визнаних в Україні спортивних федерацій, міжнародних спортивних федерацій та видів спорту, Національний олімпійський комітет України, Національний комітет спорту інвалідів України, Спортивна федерація глухих України, Спортивний комітет України самостійно встановлюють правила утворення, (організації), відбору, підготовки спортсменів збірної команди спортивної федерації, яка відповідно до п.2 цієї статті визнається збірною командою країни.

4. Спортсмени спорту вищих досягнень.

1) Спортсменом спорту вищих досягнень є особа, яка є громадянином України та яка відповідно до правил управління збірною командою спортивної федерації, Національного олімпійського комітету України, Національного комітету спорту інвалідів України, Спортивної федерації глухих України, Спортивного комітету України, відібрана для участі у змагальній діяльності міжнародного рівня, що організується та проводиться під керуванням відповідних міжнародних спортивних федерацій.

2) Спортсмени спорту вищих досягнень підлягають обов'язковому страхуванню спортивною федерацією, внесеною у встановленому цим Законом порядку до реєстру визнаних в Україні спортивних федерацій, міжнародних федерацій та видів спорту, з моменту прийняття рішення про відбір до збірної команди такої спортивної федерації.

3) З метою соціального захисту та моніторингу центральний орган виконачої влади в сфері фізичного виховання та спорту веде реєстр спортсменів спорту вищих досягнень, щодо яких прийнято рішення про відбір до збірної команди відповідної спортивної федерації, Національного олімпійського комітету України, Національного комітету спорту інвалідів України, Спортивної федерації глухих України, Спортивного комітету України.

4) Спортивні федерації, Національний олімпійський комітет України, Національний комітет спорту інвалідів України, Спортивна федерація глухих України, Спортивний комітет України зобов'язані подавати центральному органу виконавчої влади в сфері фізичного виховання та спорту повну та достовірну інформацію про відбір спортсменів спорту вищих досягнень до збірних команд країни, страхування таких осіб, припинення (скасування) рішення про відбір та припинення участі спортсменів спорту вищих досягнень у діяльності збірної команди країни.

5) З метою підготовки спортсменів відібраних до збірних команд країни, відповідні спортивні федерації, Національний олімпійський комітет України, Національний комітет спорту інвалідів України, Спортивна федерація глухих України, Спортивний комітет України мають право залучати спортивні клуби.

5.Порядок призначення державних стипендій призерам Олімпійських, Паралімпійських та Дефлімпійських ігор.

1) Державна стипендія є спеціальним грошовим заохоченням осіб, які власною діяльністю в олімпійському русі внесли вагомий вклад у підвищення авторитету Української Держави на світовій спортивній арені.

2) Державні стипендії можуть бути призначені:

а) довічно: чемпіонам і призерам Олімпійських, Паралімпійських та Дефлімпійських ігор, змагань «Дружба-84», які є громадянами України та постійно мешкають в Україні, досягли 35-річного віку та припинили виступи за спортивну федерацію (стипендіат);

б) тимчасово: чемпіонам і призерам Олімпійських, Паралімпійських та Дефлімпійських ігор, що є громадянами України та постійно мешкають в Україні та здійснюють виступи за спортивну федерацію (стипендіат).

3) Державні стипендії призначаються центральним органом виконавчої влади з фізичного виховання та спорту за зверненням осіб, зазначених у пп.2 п.5. цієї статті.

4) Державна стипендія стипендіатам, зазначеним у пп. а) п.2 цієї статті призначається за зверненням стипендіату з моменту досягнення 35-річного віку довічно та виплачується щомісяця.

5) Державна стипендія стипендіатам, зазначеним в пп. б) п.2 цієї статті призначається з моменту закінчення Олімпійських, Паралімпійських, Дефлімпійських ігор, на яких було завойовано відповідні титули, терміном на 2 роки та виплачується щомісяця.

6) Особі може бути призначено лише одну державну стипендію.

7) Розміри державних стипендії визначаються Кабінетом Міністрів України.

8) Виплата державних стипендій здійснюється центральним органом виконавчої влади з фізичного виховання та спорту.

9) Стипендіат позбавляється державної стипендії за рішенням центрального органу виконавчої влади в сфері фізичного виховання культури та спорту у випадках:

засудження його за умисний злочин;

дискваліфікації Міжнародним олімпійським комітетом, Міжнародним параолімпійським комітетом, міжнародною спортивною федерацією або спортивною федерацією з виду спорту;

переїзду для постійного проживання за кордон.

10) У разі смерті стипендіата центральний орган виконавчої влади в сфері фізичного виховання та спорту здійснює виплату державної стипендії у розмірі 50 відсотків його неповнолітнім дітям до досягнення ними 18-річного віку.

Стаття 22. Масовий спорт

Масовим спортом є всі форми:

фізичної активності, направленої на вираження або удосконалення фізичного та розумового стану людини, формування соціальних відносин, шляхом участі у змагальній діяльності будь-якого рівня на організованій регулярній або епізодичній основі;

фізичного виховання;

рухової реабілітації;

що здійснюються поза межами безпосередньої участі у сфері діяльності збірних команд країни.

2. Основою масового спорту є діяльність спортивних клубів.

Стаття 23. Спорт у системі освіти.

1. Різновидом масового спорту є спорт у системі освіти.

2. Спорт у системі освіти включає всі форми:

фізичної активності, направленої на вираження або удосконалення фізичного та розумового стану людини, формування соціальних відносин, шляхом участі у змагальній діяльності будь-якого рівня на регулярній, організованій або епізодичній основі;

фізичного виховання;

рухової реабілітації;

що здійснюються поза межами безпосередньої участі у сфері діяльності збірних команд країни на базі спортивних клубів, що діють у системі освіти на базі закладів освіти.

2. Особливості діяльності спортивних клубів на базі навчальних закладів встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Розділ 6. Способи державної підтримки та сприяння, способи підтримки та сприяння органами місцевого самоврядування сфері фізичного виховання та спорту

Стаття 24. Державна фінансова підтримка

1. Державне фінансування сфери фізичного виховання та спорту здійснюється відповідно до цього Закону та чинного законодавства України з таких джерел:

Державного бюджету України;

Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності;

доходів від проведення державної спортивної лотереї;

інших джерел, передбачених законодавством.

2. Обсяги державного фінансування, що здійснюється з Державного бюджету України, встановлюються при прийнятті Державного бюджету України.

Обсяги фінансування з коштів Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності здійснюються у порядку, встановленому правлінням Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності.

3. Порядок фінансування спорту вищих досягнень.

1) Фінансування спорту вищих досягнень здійснюється державою через центральний орган виконавчої влади в сфері фізичного виховання та спорту щодо спортивних федерацій, включених до реєстру визнаних в Україні спортивних федерацій, міжнародних спортивних федерацій та видів спорту у розділи:

спортивних федерацій з олімпійських видів спорту;

спортивних федерацій з неолімпійських видів спорту.

2) Підставою для визначення розмірів фінансування відповідних спортивних федерацій є дані рейтингування.

3) Рейтингуванням є процес обліку балів за встановленими параметрами виступів збірних команд спортивних федерацій на міжнародному рівні.

4) Принципами рейтингування є: прозорість, вимірюваність, збалансованість.

5) Період, протягом якого здійснюється рейтингування – календарний рік.

6) Рішення про затвердження положення про рейтингування приймається Кабінетом Міністрів України.

7) На підставі даних рейтингування за підсумками календарного року здійснюється фінансування діяльності спортивних федерацій на наступний рік.

8) Рішення про використання коштів, отриманих за підсумками рейтингування, спортивна федерація визначає самостійно, у межах затверджених Кабінетом Міністрів України напрямів використання коштів, що спрямовуються за підсумками рейтингування на спорт вищих досягнень.

9) Адміністрування фінансових ресурсів, отриманих за підсумками рейтингування, здійснюється федерацією самостійно за умови підтвердження центральному органу виконавчої влади в сфері фізичного виховання та спорту можливості здійснення такої діяльності виконанням наступних умов:

затвердження у штатному розкладі спортивної федерації посади головного бухгалтера з найманням на цю посаду працівника на умовах трудового договору;

затвердження у штатному розкладі федерації посади бухгалтера по роботі з фінансовими ресурсами спорту вищих досягнень з найманням на цю посаду працівника.

10) У випадку невідповідності зазначеним у п. п. 9) цієї статті умовам адміністрування фінансовими ресурсами здійснюється установою, уповноваженою центральним органом виконавчої влади в сфері фізичного виховання та спорту, на підставі рішень спортивної федерації про обсяги використання за встановленими напрямками використання.

11) Вартість послуг установи, уповноваженої центральним органом виконавчої влади в сфері фізичного виховання та спорту, з адміністрування фінансових ресурсів спорту вищих досягнень встановлюється центральним органом виконавчої влади в сфері фізичного виховання та спорту.

12) Центральний орган виконавчої влади в сфері фізичного виховання та спорту має право здійснювати контроль використання фінансових ресурсів спорту вищих досягнень виключно щодо відповідності використання таких ресурсів затвердженим напрямкам використання.

13) Центральний орган виконавчої влади в сфері фізичного виховання та спорту не має права впливати в будь-який спосіб на визначення обсягів використання ресурсів за вказаними встановленими напрямками використання.

4. Обсяги фінансування Національного Олімпійського комітету України, Спортивного комітету України встановлюються у Державному бюджеті України.

Порядок фінансування Національного Олімпійського комітету України, Спортивного комітету України встановлюється Кабінетом Міністрів України за поданням центрального органу виконавчої влади у сфері фізичного виховання і спорту відповідно до обсягів такого фінансування.

5. Обсяги фінансування спортивних федерацій, які здійснюють діяльність у сфері параолімпійського та/або дефлімпійського руху, внесених до реєстру визнаних в Україні спортивних федерацій, міжнародних спортивних федерацій та видів спорту до розділу суб'єктів параолімпійського та/або дефлімпійського руху із зазначенням статусу спортивна федерація - суб'єкт параолімпійського та/або дефлімпійського руху, встановлюються у Державному бюджеті України.

Порядок фінансування спортивних федерацій, що здійснюють діяльність у сфері параолімпійського та/або дефлімпійського руху, внесених до реєстру визнаних в Україні спортивних федерацій, міжнародних

спортивних федерацій та видів спорту до розділу суб'єктів параолімпійського та/або дефлімпійського руху із зазначенням статусу спортивна федерація - суб'єкт параолімпійського та/або дефлімпійського руху, встановлюється Кабінетом Міністрів України за поданням центрального органу виконавчої влади у сфері фізичного виховання і спорту відповідно до обсягів такого фінансування.

6. Держава надає фінансову підтримку розвитку масового спорту.

1) З метою здійснення фінансової підтримки сфери фізичного виховання та спорту центральний орган виконавчої влади в сфері фізичного виховання та спорту здійснює ведення Всеукраїнського реєстру осіб, які мають право на отримання державної фінансової підтримки та фінансової підтримки від органів місцевого самоврядування на заняття фізичним вихованням та спортом.

2) Порядок ведення Всеукраїнського реєстру осіб, які мають право на отримання державної фінансової підтримки та фінансової підтримки від органів місцевого самоврядування на заняття фізичним вихованням та спортом, затверджується центральним органом виконавчої влади в сфері фізичного виховання та спорту.

3) До числа осіб, які мають право на отримання державної фінансової підтримки та фінансової підтримки від органів місцевого самоврядування на заняття фізичним вихованням та спортом, відносяться:

особи, віком від 6 до 17 років;

особи, визнані інвалідами згідно з Законом України «Про реабілітацію інвалідів в Україні» незалежно від віку особи.

4) Надання підтримки здійснюється шляхом фінансування центральним органом виконавчої влади в сфері фізичного виховання та спорту фактичного отримання громадянами, внесеними до Всеукраїнського реєстру осіб, які мають право на отримання державної фінансової підтримки та фінансової підтримки від органів місцевого самоврядування, послуг на заняття фізичним вихованням та спортом.

5) Розмір державної підтримки на заняття фізичним вихованням та спортом кожній особі, внесений до Всеукраїнського реєстру осіб, які мають право на отримання державної фінансової підтримки та фінансової підтримки від органів місцевого самоврядування, становить 15% розміру встановленої відповідно до законодавства мінімальної заробітної плати на місяць.

б) Порядок здійснення фінансування центральним органом виконавчої влади в сфері фізичного виховання та спорту фактичного отримання громадянами, внесеними до Всеукраїнського реєстру осіб, які мають право на отримання державної фінансової підтримки та фінансової підтримки від органів місцевого самоврядування, послуг на заняття фізичним вихованням та спортом, затверджується центральним органом виконавчої влади в сфері фізичного виховання та спорту.

7) Держава має право здійснювати фінансову підтримку спортивних змагань, керованих спортивними федераціями та спортивними клубами, внесеними до реєстру визнаних в Україні спортивних федерацій, міжнародних спортивних федерацій та видів спорту, реєстру спортивних клубів.

7. Порядок фінансування з коштів Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності.

1) Фінансування з коштів Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності здійснюються у порядку, встановленому правлінням Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності щодо спортивних клубів, внесених до реєстру спортивних клубів з дотриманням принципу рівного доступу до такого фінансування всіма спортивними клубами, внесеними до реєстру спортивних клубів.

8. Держава здійснює цільове фінансування сфери фізичного виховання та спорту, що передбачає надання фінансової підтримки спортивним федераціям та спортивним клубам, внесеним до реєстру визнаних в Україні спортивних федерацій, міжнародних спортивних федерацій та видів спорту.

Обсяги такого фінансування встановлюються у Державному бюджеті України.

Порядок такого фінансування встановлюється Кабінетом Міністрів України за поданням центрального органу виконавчої влади у сфері фізичного виховання і спорту відповідно до обсягів такого фінансування.

9. Порядок фінансування сфери фізичного виховання та спорту з доходів від проведення державної спортивної лотереї визначається законом.

Стаття 25. Фінансова підтримка органами місцевого самоврядування сфери фізичного виховання та спорту

1. Фінансова підтримка органами місцевого самоврядування сфери фізичного виховання та спорту здійснюється відповідно до цього Закону та чинного законодавства з таких джерел:

місцевих бюджетів (бюджетів територіальних громад);

інших джерел, передбачених законодавством.

2. Порядок та принципи фінансування органами місцевого самоврядування сфери фізичного виховання та спорту.

1) Органи місцевого самоврядування з метою здійснення фінансової підтримки сфери фізичного виховання та спорту ведуть реєстри осіб, які мають право на отримання підтримки органів місцевого самоврядування.

2) Положення про порядок ведення реєстру осіб, які мають право на отримання підтримки органів місцевого самоврядування, затверджується центральним органом виконавчої влади в сфері фізичного виховання та спорту.

3) До числа осіб, які мають право на отримання фінансової підтримки від органів місцевого самоврядування на заняття фізичним вихованням та спортом, відносяться:

особи, віком від 6 до 17 років;

особи, визнані інвалідами згідно з Законом України «Про реабілітацію інвалідів в Україні» незалежно від віку особи;

інші категорії осіб, яким відповідно до рішень органів місцевого самоврядування може надаватися адресна фінансова підтримка.

4) Дані реєстрів осіб, які мають право на отримання підтримки органів місцевого самоврядування, вносяться до Всеукраїнського реєстру осіб, які мають право на отримання державної фінансової підтримки та фінансової підтримки від органів місцевого самоврядування на заняття фізичним вихованням та спортом, у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади у сфері фізичного виховання та спорту.

5) Надання підтримки здійснюється шляхом фінансування органами місцевого самоврядування фактичного отримання громадянами, внесеними до реєстрів осіб, які мають право на отримання підтримки органів місцевого самоврядування, послуг на заняття фізичним вихованням та спортом.

6) Розмір підтримки на заняття фізичним вихованням та спортом кожній особі, внесеній до реєстрів осіб, які мають право на отримання підтримки органів місцевого самоврядування, встановлюється рішеннями органів місцевого самоврядування, але не може становити менше ніж 15%

розміру встановленої відповідно до законодавства мінімальної заробітної плати на місяць.

7) Порядок здійснення фінансування органами місцевого самоврядування фактичного отримання громадянами, внесеними до реєстрів осіб, які мають право на отримання підтримки органів місцевого самоврядування, послуг на заняття фізичним вихованням та спортом, затверджується центральним органом виконавчої влади в сфері фізичного виховання та спорту.

8) Органи місцевого самоврядування мають право здійснювати фінансову підтримку спортивних змагань, керованих спортивними федераціями та спортивними клубами, внесеними до реєстру визнаних в Україні спортивних федерацій, міжнародних спортивних федерацій та видів спорту, реєстру спортивних клубів.

Стаття 26. Державна нормативно-правова підтримка та нормативно-правова підтримка органів місцевого самоврядування

1. З метою здійснення правової підтримки держава створює відповідний законодавчий та нормативно-правовий простір для забезпечення діяльності сфери фізичного виховання та спорту в Україні; забезпечує режим підтримки та у необхідних випадках імплементації до чинного законодавства правил, що стосуються видів спорту, проведення змагань, дисциплінарної відповідальності в сфері змагальної діяльності, функціонування спортивної інфраструктури.

2. З метою здійснення правової підтримки органи місцевого самоврядування створюють відповідний нормативно-правовий простір для забезпечення діяльності сфери фізичного виховання та спорту на відповідній території.

Стаття 27. Державна організаційна підтримка сфери фізичного виховання і спорту

1. Держава здійснює організаційну підтримку та сприяння діяльності сфери фізичного виховання та спорту наданням ефективних адміністративних послуг суб'єктам сфери фізичного виховання та спорту з питань, що належать до повноважень відповідних державних органів.

2. Не допускається відмова у наданні відповідних адміністративних послуг державними органами.

Стаття 28. Організаційна підтримка органами місцевого самоврядування сфери фізичного виховання і спорту

1. Органи місцевого самоврядування здійснюють організаційну підтримку та сприяння діяльності сфери фізичного виховання і спорту наданням ефективних адміністративних послуг суб'єктам сфери фізичного виховання і спорту з питань, що належать до повноважень органів місцевого самоврядування.

2. Не допускається відмова у наданні відповідних адміністративних послуг органами місцевого самоврядування.

Стаття 29. Державна матеріально-технічна підтримка сфери фізичного виховання і спорту

1. Держава забезпечує діяльність сфери фізичного виховання та спорту наданням у користування суб'єктам сфери фізичного виховання і спорту – юридичним особам спортивних споруд, що знаходяться у державній власності, на пільгових умовах або безоплатно з метою проведення на них спортивних змагань, міжнародних спортивних змагань.

2. Держава забезпечує такий режим використання спортивних споруд, що знаходяться у державній власності, що передбачає їх постійне використання для занять з фізичного виховання та спорту.

Стаття 30. Матеріально-технічна підтримка органами місцевого самоврядування сфери фізичного виховання і спорту

1. Органи місцевого самоврядування забезпечують діяльність сфери фізичного виховання і спорту наданням у користування суб'єктам сфери фізичного виховання і спорту – юридичним особам спортивних споруд, що знаходяться у власності територіальних громад, на пільгових умовах або безоплатно з метою проведення на них спортивних змагань, міжнародних спортивних змагань.

2. Органи місцевого самоврядування забезпечують такий режим використання спортивних споруд, що знаходяться у власності територіальних громад, що передбачає їх постійне використання для занять з фізичного виховання та спорту.

Стаття 31. Державна інвестиційна підтримка сфери фізичного виховання і спорту

1. Держава здійснює інвестиційну діяльність, направлену на підтримку сфери фізичного виховання та спорту.

2. Інвестиційна діяльність держави у сфері фізичного виховання та спорту здійснюється у формі державного інвестування відповідно до Закону України «Про інвестиційну діяльність» та із застосуванням механізмів, передбачених Законом України «Про державно-приватне партнерство».

Стаття 32. Інвестиційна підтримка органами місцевого самоврядування сфери фізичного виховання і спорту

1. Органи місцевого самоврядування здійснюють інвестиційну підтримку сфери фізичного виховання та спорту.

2. Інвестиційна підтримка органів місцевого самоврядування у сфері фізичного виховання і спорту здійснюється у формі інвестування, здійснюваного органами місцевого самоврядування відповідно до Закону України «Про інвестиційну діяльність» та із застосуванням механізмів, передбачених Законом України «Про державно-приватне партнерство».

Стаття 33. Державна підтримка цільового використання спортивних споруд

1. Юридичні особи та фізичні особи, у власності яких знаходяться об'єкти нерухомого майна, яке внесене до реєстру спортивних споруд, звільняються від сплати земельного податку відповідно до закону.

2. Звільнення власників спортивних споруд, внесених до реєстру спортивних споруд, від сплати земельного податку, встановлене п.1 цієї статті, можливе за умови використання спортивної споруди за цільовим призначенням не менш ніж 80% площі такої спортивної споруди протягом не менш ніж 240 днів на рік.

3. З метою звільнення власників спортивних споруд, внесених до реєстру спортивних споруд, від сплати земельного податку, встановлених п.1 цієї статті, власник спортивної споруди повинен здійснювати облік часу використання спортивної споруди та площі використання спортивної споруди.

4. Вимоги та форма ведення обліку встановлюються центральним органом влади в сфері фізичного виховання і спорту.

Розділ 7. Спортивні споруди

Стаття 34. Принципи використання спортивних споруд.

1. Діяльність сфери фізичного виховання та спорту забезпечується використанням спортивних споруд із застосуванням таких принципів.

1) В доступі до спортивних споруд або до занять фізичним вихованням і спортом не може бути встановлено будь-якої дискримінації за ознакою статі, раси, кольору шкіри, мови, віросповідання, з політичних чи інших переконань, національного або соціального походження, майнового стану.

2) Держава гарантує вжиття заходів, що забезпечують можливості для занять спортом всім громадянам і там, де необхідно, створює умови для юних талантів та осіб з фізичними вадами або інвалідністю.

3) Генеральне планування спортивних споруд є пріоритетним напрямом інвестиційної підтримки сфери спорту з боку держави та органів місцевого самоврядування.

4) Власники спортивних споруд зобов'язані забезпечити доступ до таких споруд осіб з фізичними та розумовими вадами.

Стаття 35. Спортивна споруда

1. Спортивною спорудою визнається будівля або споруда, що призначені для здійснення діяльності в сфері фізичного виховання та спорту.

Правовий режим спортивних споруд розповсюджується на земельні ділянки, які призначені для занять спортом.

Стаття 36. Особливості планування, проектування, будівництва, реконструкції, експлуатації та комплектації спортивним інвентарем спортивних споруд за державні кошти, кошти органів місцевого самоврядування

1. Планування, проектування, будівництво, реконструкція, експлуатація та комплектація спортивним інвентарем спортивних споруд за державні кошти, кошти органів місцевого самоврядування здійснюється виключно відповідно до висновків щодо відповідності новостворюваного об'єкту правилам функціонування спортивних споруд та проведення змагань з відповідного виду (видів) спорту, отриманих від визнаної спортивної федерації або міжнародної спортивної федерації, внесеної до реєстру визнаних в Україні спортивних федерацій, міжнародних спортивних федерацій та видів спорту.

2. Правила проведення змагань з використанням спортивних споруд встановлюються спортивними федераціями з урахуванням чинних в державі нормативів.

Стаття 37. Конфлікт інтересів

1. У випадку якщо правила функціонування спортивних споруд та проведення змагань спортивної федерації, що стосуються питань планування, проектування, будівництва, реконструкції, експлуатації, комплектації інвентарем спортивних споруд, входять у протиріччя з чинними в Україні нормативами в сфері планування, проектування, будівництва, реконструкції, експлуатації спортивним інвентарем, така спортивна федерація має право звернутися до відповідного центрального органу виконавчої влади з клопотанням про перегляд відповідних нормативів.

2. Такий орган виконавчої влади зобов'язаний протягом 60 днів розглянути клопотання спортивної федерації та надати мотивовану відповідь щодо задоволення цього клопотання із зазначенням способу та термінів внесення змін або відмову у задоволенні такого клопотання.

3. Відмова центрального органу виконавчої влади у задоволенні клопотання спортивної федерації про внесення змін до державних нормативів може бути оскаржена до суду. Спортивна федерація має право вимагати від центрального органу виконавчої влади зміни існуючого нормативу в судовому порядку.

Стаття 38. Реєстр спортивних споруд

1. Інформація про наявність, стан, відповідність вимогам щодо проведення змагань з виду (видів) спорту спортивних споруд вноситься до реєстру спортивних споруд.

2. Порядок ведення реєстру спортивних споруд встановлюється центральним органом виконавчої влади в сфері фізичного виховання та спорту з урахуванням вимог цієї статті.

3. Відповідність вимогам проведення змагань з виду (видів) спорту встановлюється на підставі правил функціонування спортивних споруд та проведення змагань, ухвалених спортивними федераціями, міжнародними спортивними федераціями, внесеними до реєстру визнаних в Україні спортивних федерацій, міжнародних спортивних федерацій та видів спорту.

4. Встановлення на підставі правил функціонування спортивних споруд та проведення змагань, ухвалених спортивними федераціями, міжнародними спортивними федераціями, вимогам проведення змагань з виду (видів)

спорту здійснюється спортивними федераціями, внесеними до реєстру визнаних в Україні спортивних федерацій, міжнародних спортивних федерацій та видів спорту (сертифікація спортивних споруд).

Розділ 8. Антидопінгова діяльність у сфері спорту

Стаття 39. Основи діяльності в сфері боротьби з допінгом у спорті

1. Основи діяльності в сфері боротьби з допінгом у спорті визначаються на підставі положень:

Антидопінгової конвенції, прийнятої Радою Європи 16 листопада 1989 року та ратифікованої Законом України від 15 березня 2001 року №2295-III «Про ратифікацію Антидопінгової конвенції»;

Міжнародної конвенції про боротьбу з допінгом у спорті, прийнятої Генеральною конференцією Організації Об'єднаних Націй з питань освіти, науки та культури 18 листопада 2005 року та ратифікованої Законом України від 03 серпня 2006 року №68-V «Про ратифікацію Міжнародної конвенції про боротьбу з допінгом у спорті»;

Всесвітнього антидопінгового кодексу.

Стаття 40. Національні антидопінгові правила

1. З метою боротьби з допінгом у спорті держава приймає Національні антидопінгові правила та сприяє їх виконанню.

Стаття 41. Суб'єкти, що здійснюють заходи щодо запобігання допінгу у спорті та боротьби з ним

1. Суб'єктами, що здійснюють заходи щодо запобігання допінгу у спорті та боротьби з ним, є:

держава;

національна антидопінгова організація, створена відповідно до положень Всесвітнього антидопінгового кодексу;

спортивні федерації;

спортивні клуби;

організатори змагань.

Стаття 42. Забезпечення боротьби з допінгом у спорті встановленням кримінальної відповідальності.

1. Держава забезпечує боротьбу з допінгом у спорті обов'язковим встановленням кримінальної відповідальності за порушення антидопінгових правил у кримінальному законодавстві України.

Стаття 43. Спортивні змагання

1. Спортивні змагання – західвиду (видів) спорту, що проводиться під керуванням суб'єкту сфери фізичного виховання та спорту організатором такого заходу на підставі відповідного положення про захід за правилами виду (видів) спорту з метою виявлення переможця шляхом порівняння результатів виступів спортсменів (клубів, команд тощо).

2. Спортивні змагання всеукраїнського рівня, у яких беруть участь не більше 100 осіб проводяться без повідомлення центрального органу виконавчої влади в сфері фізичного виховання і спорту.

3. Спортивні змагання обласного (міського, районного, міжобласного, міжрайонного) рівня, у яких беруть участь не більше 100 осіб проводяться без повідомлення центрального органу виконавчої влади в сфері фізичного виховання і спорту.

4. Спортивні змагання всеукраїнського рівня, у яких беруть участь від 100 до 1000 осіб проводяться з повідомленням центрального органу виконавчої влади в сфері фізичного виховання та спорту.

5. Спортивні змагання обласного (міського, районного, міжобласного, міжрайонного) рівня, у яких беруть участь від 100 до 1000 осіб проводяться з повідомленням центрального органу виконавчої влади в сфері фізичного виховання та спорту.

6. Спортивні змагання всеукраїнського рівня, у яких беруть участь від більш ніж 1000 осіб проводяться з дозволу центрального органу виконавчої влади в сфері фізичного виховання та спорту.

7. Спортивні змагання обласного (міського, районного, міжобласного, міжрайонного) рівня, у яких беруть участь більш ніж 1000 осіб проводяться з повідомленням центрального органу виконавчої влади в сфері фізичного виховання та спорту.

8. Порядок отримання дозволів та повідомлення про проведення змагань встановлюється центральним органом виконавчої влади в сфері фізичного виховання та спорту.

Стаття 44. Міжнародні спортивні змагання.

1. Міжнародніспортивні змагання – захід з виду (видів) спорту, що проводиться під керуванням міжнародної спортивної федерації

організатором такого заходу на підставі відповідного положення про захід за правилами виду (видів) спорту з метою виявлення переможця шляхом порівняння результатів виступів спортсменів (клубів, команд тощо).

2. Міжнародні спортивні змагання на території України проводяться організаторами спортивних змагань з отриманням дозволу центрального органу виконавчої влади в сфері фізичного виховання та спорту, що реалізує державну політику у сфері фізичного виховання та спорту.

3. Порядок отримання дозволів та повідомлення про проведення міжнародних спортивних змагань встановлюється центральним органом виконавчої влади в сфері фізичного виховання та спорту.

Стаття 45. Організатори спортивних змагань

1. Організаторами спортивних змагань та міжнародних спортивних можуть бути:

суб'єкти сфери фізичного виховання та спорту;

інші фізичні або юридичні особи, які діють відповідно до договору з суб'єктом сфери фізичного виховання та спорту, відповідальним за такий захід.

Стаття 46. Положення про спортивні змагання, міжнародні спортивні змагання

1. Положення про спортивні змагання, міжнародні спортивні змагання затверджується суб'єктом сфери фізичного виховання та спорту, відповідальним за такий захід.

Стаття 47. Обов'язки організаторів спортивних змагань та міжнародних спортивних змагань

1. Організатор спортивних змагань та міжнародних спортивних змагань зобов'язаний забезпечити при проведенні змагань:

безпеку громадян;

надання медичної допомоги;

дотримання протипожежних правил;

у необхідних випадках проведення допінг-контролю;

дотримання правил проведення змагань.

Розділ 10. Спортивна медицина

Стаття 48. Забезпечення діяльності спортивної медицини

1.3 метою вивчення впливу фізичного виховання та спорту на організм людини, стан її фізичного, психічного та соціального благополуччя, держава забезпечує розвиток спортивної медицини.

2. Галузеві стандарти у сфері спортивної медицини встановлюються з дотриманням вимог Закону України «Про основи законодавства України про охорону здоров'я» центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику в сфері охорони здоров'я, за погодженням з центральним органом влади в сфері фізичного виховання та спорту.

Стаття 49. Основні завдання спортивної медицини

1. Основними завданнями спортивної медицини є:

визначення можливості допуску спортсменів до тренувань та змагань;

медичне забезпечення та контроль проведення тренувань та змагань;

лікарський контроль спортсменів;

визначення та оцінка функціонального стану та фізичного розвитку спортсменів;

медичне забезпечення процедури допінг-контролю;

забезпечення призначень з рухової реабілітації;

визначення ступеню втомити ступеню повноти відновлення спортсмена;

забезпечення заходів з гігієни у фізичному вихованні та спорті;

забезпечення режиму та схем харчування залежності від виду спорту;

забезпечення допомоги при отриманні спортивних травм;

надання невідкладної до шпитальної допомоги спортсменам.

Стаття 50. Служба спортивної медицини

1. Організаційні, правові тощо основи діяльності служби спортивної медицини в Україні затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Розділ 11. Дисциплінарна відповідальність у сфері змагальної діяльності у спорті та відповідальність за порушення законодавства у сфері фізичного виховання і спорту

Стаття 51. Дисциплінарна відповідальність у сфері змагальної діяльності

1. Дисциплінарною відповідальністю в сфері змагальної діяльності в спорті є відповідна міра впливу, санкція тощо на спортсмена (тренера, обслуговуючий персонал спорту) з боку спортивної федерації, міжнародної спортивної федерації за здійснені ним порушення встановлених у цій сфері правил.

Стаття 52. Правила дисциплінарної відповідальності у сфері змагальної діяльності

1. Правила дисциплінарної відповідальності у сфері змагальної діяльності в спорті встановлюються (приймаються, затверджуються) спортивними федераціями, міжнародними спортивними федераціями.

2. Спортивні федерації, інші суб'єкти сфери фізичного виховання та спорту ухвалюють рішення про застосування заходів дисциплінарної відповідальності в сфері змагальної діяльності відповідно до ухвалених правил, що встановлюють види такої відповідальності.

Стаття 53. Відповідальність за порушення законодавства у сфері фізичного виховання та спорту

1. Діяльність сфери фізичного виховання і спорту охороняється цим Законом.

2. Порушення законодавства у сфері фізичного виховання і спорту є підставою для застосування до винних осіб відповідних видів цивільно-правової, дисциплінарної, адміністративної та кримінальної відповідальності.

Розділ 12. Міжнародна діяльність у сфері фізичного виховання і спорту.

Стаття 54. Суб'єкти міжнародної діяльності в сфері фізичного виховання і спорту

1. Суб'єктами міжнародної діяльності в сфері фізичного виховання та спорту визнаються суб'єкти сфери фізичного виховання та спорту, визначені у розділі 2 цього Закону, держава, органи місцевого самоврядування в межах повноважень, наданих їм Законом.

Стаття 55. Підтримка та сприяння державою та органами місцевого самоврядування суб'єктам міжнародної діяльності, які є суб'єктами сфери фізичного виховання і спорту

1. Держава та органи місцевого самоврядування сприяють та надають підтримку суб'єктам міжнародної діяльності, які є суб'єктами сфери фізичного виховання та спорту, у питаннях здійснення ними міжнародної діяльності в сфері фізичного виховання та спорту в межах наданих законом повноважень.

2. Держава укладає та забезпечує виконання міждержавних угод у сфері фізичного виховання та спорту, направлених на її підтримку.

3. Інтереси держави у відносинах з іншими державами з питань співробітництва у сфері фізичного виховання та спорту представляють Президент України, Кабінет Міністрів України, центральний орган виконавчої влади у сфері фізичного виховання і спорту.

Розділ 13. Розгляд спорів у сфері фізичного виховання та спорту

Стаття 56. Розгляд спорів, пов'язаних з застосуванням та виконанням правил видів спорту, змагальної діяльності, дисциплінарної відповідальності у сфері змагальної діяльності

1. Спори, пов'язані із застосуванням та виконанням правил видів спорту, змагальної діяльності, дисциплінарної відповідальності сфері змагальної діяльності, вирішується спортивними федераціями, міжнародними спортивними федераціями, Національним олімпійським комітетом України, іншими суб'єктами сфери фізичного виховання та спорту – юридичними особами, їх спеціально створеними для цієї мети постійними та тимчасовими органами із застосуванням процедур, ухвалених та/або визнаних спортивними федераціями, міжнародними спортивними федераціями, Національним олімпійським комітетом України, іншими суб'єктами сфери фізичного виховання та спорту – юридичними особами з додержанням принципу автономії спорту, що регулюють порядок вирішення таких спорів.

2. Рішення тощо спортивних федерацій, міжнародних спортивних федерацій, Національного олімпійського комітету України, інших суб'єктів сфери фізичного виховання та спорту – юридичних осіб, що стосуються

та/або пов'язаних із застосуванням та виконанням правил видів спорту, змагальної діяльності, дисциплінарної відповідальності сфері змагальної діяльності, можуть бути оскаржені у порядку, встановленому правилами та процедурами, ухваленими або визнаними спортивними федераціями, міжнародними спортивними федераціями, Національним олімпійським комітетом України, іншими суб'єктами сфери фізичного виховання та спорту – юридичними особами, в тому числі до Спортивного арбітражного суду (Tribunal Arbitral du Sport, TAS), або у випадку створення – дотретеїського суду при Національному олімпійському комітеті України.

Стаття 57. Розгляд спорів, пов'язаних з делегуванням повноважень, рівним доступом до спорту при здійсненні державної підтримки та підтримки органами місцевого самоврядування

1. Спори пов'язані з делегуванням повноважень, рівним доступом до спорту при здійсненні державної підтримки та підтримки органами місцевого самоврядування, підлягають вирішенню в судовому порядку з дотриманням законодавства України.

Розділ 13. Перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, та вводиться в дію з 1 січня 2016 року.

2. Визнати таким, щовтративчинність з дня введенняцього Закону в дію Закон України «Про фізичну культуру і спорт».

3. Суб'єкти фізичної культури і спорту, передбачені розділом 2 Закону України «Про фізичну культуру і спорт», мають право привести свої статутні документи та організаційно-правові форми здійснення діяльності у відповідність з цим Законом до 1 січня 2016 року.

4. Кабінету Міністрів України з метою створення умов для реалізації положень цього Закону у строк до 1 липня 2014 року:

підготувати та внести на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо внесення змін до законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям цього Закону;

привести власні нормативно-правові акти у відповідність з вимогами цього Закону;

прийняти нормативно-правові акти, передбачені цим Законом, та інші, необхідні для реалізації положень цього Закону;

скасувати власні чинні нормативно-правові акти, що не відповідають вимогам цього Закону;

вжити інші заходи щодо реалізації положень цього Закону.

5. Центральному органу виконавчої влади в сфері фізичного виховання та спорту:

а) забезпечити в строк до 1 квітня 2015 року організаційні та інші умови для створення та ведення реєстру визнаних в Україні спортивних федерацій, міжнародних спортивних федерацій та видів спорту; реєстру спортивних клубів; реєстру об'єктів спортивної інфраструктури, реєстру спортсменів вищої спортивної майстерності, реєстру тренерів;

б) забезпечити в строк до 1 липня 2015 року можливість внесення спортивних федерацій та спортивних клубів реєстру визнаних в Україні спортивних федерацій, міжнародних спортивних федерацій та видів спорту, реєстру спортивних клубів;

в) забезпечити в строк до 1 вересня 2015 року:

приведення власних нормативно-правових актів у відповідність з вимогами цього Закону;

прийняття нормативно-правових актів, що необхідні для реалізації положень цього Закону;

скасування власних чинних нормативно-правових актів, що не відповідають вимогам цього Закону.

6. Установити, що реєстр визнаних в Україні спортивних федерацій, міжнародних спортивних федерацій та видів спорту; реєстр спортивних клубів вводяться в дію з 1 липня 2015 року.

Президент України

П.Порошенко